

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 6/10
Λουξεμβούργο, 21 Ιανουαρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-444/07
MG Probud Gdynia sp. z o.o.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει το περιεχόμενο των κανόνων που διέπουν την εκ μέρους των κρατών μελών αναγνώριση των αποφάσεων περί διαδικασιών αφερεγγυότητας

Μετά την κίνηση κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους καταρχήν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν και να εκτελούν όλες τις σχετικές με αυτήν αποφάσεις

Η MG Probud, επιχείρηση οικοδομικών κατασκευών εδρεύουσα στην Πολωνία, εκτελούσε, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων υποκαταστήματός της, κατασκευαστικά έργα στη Γερμανία. Το 2005, πολωνικό δικαστήριο κήρυξε αφερέγγυα την εν λόγω επιχείρηση.

Κατόπιν διαδικασίας που κίνησε το Hauptzollamt Saarbrücken (κεντρικό τελωνείο του Saarbrücken) κατά του διευθυντή του γερμανικού υποκαταστήματος της MG Probud, ο τελευταίος δεδομένου ότι υπήρχαν υπόνοιες ότι αυτός παρέβη τη νομοθεσία περί αποσπάσεως εργαζομένων, λόγω μη καταβολής της αμοιβής και των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης διαφόρων Πολωνών εργατών, το Amtsgericht Saarbrücken (πρωτοδικείο του Saarbrücken) διέταξε κατάσχεση εις χείρας τρίτου των καταθέσεων σε τραπεζικό λογαριασμό της εν λόγω επιχείρησης για ποσό 50 683,08 ευρώ και τη συντηρητική κατάσχεση διαφόρων χρηματικών απαιτήσεων που είχε η τελευταία έναντι αντισυμβαλλομένων της στη Γερμανία.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας, το Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku (περιφερειακό δικαστήριο του Γκντανσκ) (Πολωνία) αμφιβάλλει όσον αφορά το κύρος των κατασχέσεων στις οποίες προέβησαν οι γερμανικές αρχές, καθόσον το πολωνικό δίκαιο, που είναι εφαρμοστέο στη διαδικασία αφερεγγυότητας επειδή η Πολωνία είναι το κράτος ενάρξεως της διαδικασίας αυτής, δεν δέχεται τέτοιες κατασχέσεις μετά την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας της επιχείρησης. Στο πλαίσιο αυτό, το ως άνω δικαστήριο ερώτησε το Δικαστήριο αν, μετά την έναρξη μιας κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους μπορούν να διατάξουν, σύμφωνα με τη νομοθεσία τους, αφενός, την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του κηρυχθέντος ως αφερέγγυου οφειλέτη στο έδαφος του τελευταίου κράτους μέλους και, αφετέρου, να αρνηθούν να αναγνωρίσουν και, ενδεχομένως, να εκτελέσουν τις αποφάσεις που αφορούν τη διεξαγωγή και την περάτωση μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας που κινήθηκε εντός του πρώτου κράτους μέλους.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι ο κοινοτικός κανονισμός προβλέπει δύο είδη διαδικασιών αφερεγγυότητας. Η διαδικασία αφερεγγυότητας την οποία κινεί, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη, διαδικασία αποκαλούμενη «κύρια», παράγει καθολικά αποτελέσματα, υπό την έννοια ότι εφαρμόζεται επί των κειμένων σε όλα τα κράτη μέλη εντός των οποίων ισχύει ο κανονισμός περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Αν μεταγενέστερα το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους όπου ο οφειλέτης διαθέτει εγκατάσταση ενδέχεται να κινήσει, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, την αποκαλούμενη «δευτερεύουσα» διαδικασία αφερεγγυότητας, αυτή παράγει αποτελέσματα περιοριζόμενα στα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη που βρίσκονται στο έδαφος του κράτους αυτού. Εξ αυτού συνάγεται ότι μόνον η κίνηση μιας δευτερεύουσας διαδικασίας αφερεγγυότητας μπορεί να περιορίσει την καθολική ισχύ της κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Το Δικαστήριο παρατηρεί στη συνέχεια ότι η απόφαση περί κινήσεως μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός κράτους μέλους αναγνωρίζεται εντός όλων των άλλων κρατών μελών μόλις παραγάγει τα αποτελέσματά της εντός του κράτους ενάρξεως της διαδικασίας και ότι αυτή παράγει, άνευ ετέρου, εντός κάθε άλλου κράτους μέλους, τα αποτελέσματα που προβλέπει συναφώς η νομοθεσία του κράτους ενάρξεως της διαδικασίας. Ομοίως, η αναγνώριση όλων των άλλων αποφάσεων πέραν εκείνης περί της κινήσεως της διαδικασίας αφερεγγυότητας επίσης επέρχεται αυτομάτως.

Όσον αφορά την εκτέλεση αποφάσεων σχετικά με διαδικασία αφερεγγυότητας, το Δικαστήριο τονίζει ότι, σύμφωνα με τον κοινοτικό κανονισμό, προβλέπονται τώρα δύο μόνο λόγοι αρνήσεως αναγνώρισεως. Αφενός, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται σε αναγνώριση ή εκτέλεση αποφάσεως αφορώσας τη διεξαγωγή και την περάτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας αν τούτο συνεπάγεται περιορισμό της ατομικής ελευθερίας ή του ταχυδρομικού απορρήτου. Αφετέρου, κάθε κράτος μέλος μπορεί αρνηθεί να αναγνωρίσει μια διαδικασία αφερεγγυότητας που κινήθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή να εκτελέσει απόφαση ληφθείσα στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας όταν η αναγνώριση ή η εκτέλεση αυτή πρόκειται να έχει αποτελέσματα προδήλως αντίθετα προς τη δημόσια τάξη του, και δη προς τις θεμελιώδεις αρχές και τα δικαιώματα ή ελευθερίες του ατόμου που κατοχυρώνονται συνταγματικώς.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, λόγω της καθολικής ισχύος που πρέπει να έχει κάθε κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας, η κινήσεισα στην Πολωνία διαδικασία αφερεγγυότητας καλύπτει όλα τα περιουσιακά στοιχεία της MG Probud, περιλαμβανομένων των ευρισκομένων στη Γερμανία, ενώ η πολωνική νομοθεσία διέπει όχι μόνον την κίνηση της διαδικασίας αφερεγγυότητας, αλλά επίσης τη διεξαγωγή και την περάτωσή της. Για τον λόγο αυτό, η ως άνω νομοθεσία διέπει τα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στα άλλα κράτη μέλη και τα αποτελέσματα της διαδικασίας αφερεγγυότητας επί των μέτρων που ενδέχεται να αφορούν τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία. Δεδομένου ότι ο πολωνικός νόμος περί αφερεγγυότητας και εξυγιάνσεως επιχειρήσεων δεν επιτρέπει μετά την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας την κίνηση σε βάρος του οφειλέτη διαδικασίας εκτελέσεως αφορώσας τα περιουσιακά στοιχεία που αποτελούν την πτωχευτική περιουσία, οι αρμόδιες γερμανικές αρχές δεν μπορούσαν νομίμως να διατάξουν κατ' εφαρμογήν της γερμανικής νομοθεσίας μέτρα εκτελέσεως σχετικά με τα ευρισκόμενα στη Γερμανία περιουσιακά στοιχεία της MG Probud.

Το Δικαστήριο καταλήγει ότι, **μετά την έναρξη κύριας διαδικασίας αφερεγγυότητας εντός κράτους μέλους, οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, εντός του οποίου δεν έχει κινήσει καμία δευτερεύουσα διαδικασία αφερεγγυότητας, καταρχήν υποχρεούνται να αναγνωρίζουν και να εκτελούν όλες τις σχετικές με την εν λόγω κύρια διαδικασία αφερεγγυότητας αποφάσεις και, επομένως, δεν δικαιούνται να διατάσσουν, κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας του άλλου αυτού κράτους μέλους, μέτρα εκτελέσεως που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία του αφερέγγυου οφειλέτη τα οποία βρίσκονται στο έδαφος του εν λόγω άλλου κράτους μέλους, όταν η νομοθεσία του κράτους ενάρξεως της διαδικασίας δεν το επιτρέπει.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582